

i za jistých v žalobní prosbě blíže neuvedených podmínek. Nabyli tedy žalovaní práva k užívání cirkulárky za splnění uložených jim podmínek. Toto právo nemůže jim vzít soud a proto nesmí vydati absolutní zákaz užívání cirkulárky. Jinak by zde byla dvě rozhodnutí, jedno správní povolující užívání cirkulárky za jistých podmínek, druhé soudní, vyslovující absolutní zákaz užívání cirkulárky, což by byl stav nemožný. Rovněž nemůže soud vysloviti absolutní zákaz užívání benzinových motorů. Nespátřujíť žalobci podle znění žalobních údajů pod odstavcem V. imisi žalovaných v užívání benzinových motorů v ú b e c, nýbrž v takovém jejich užívání, že vzniká hřmot a zápach do vlastnické oblasti žalobců, což zaviněno jest postavením benzinových motorů volně v přírodě a v blízkosti hranic pozemků žalobců. Vzhledem k žalobním údajům mohli by se žalobci domáhati soudního zákazu takového užívání, kterým se zasahuje do právní oblasti žalobců, vydání absolutního soudního zákazu se však domáhati nemohou; připouštějí sami, že správní úřady povolily žalovaným, aby užívaly benzinových motorů za podmínky, že motory budou umístěny ve zděné budově a že dveře budou při práci zavřeny. Kdyby tedy vydal soud absolutní zákaz užívání benzinových motorů, ocítl by se v rozporu se správními úřady.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Jde o zařízení úředně schválené a v takovém případě se nepřipouští negatorní žaloba sousedova, nýbrž lze požadovati pouze náhradu způsobené škody (§ 364 a) obč. zák.). Ani okolnost, že žalovaní nevyhověli podmínkám určeným ve výnosu zem. správy politické v B. ze dne 10. září 1928 čís. 79357/V nedává žalobcům práva k žalobě negatorní, nýbrž mohou proti tomu hledati odpomoc u příslušných administrativních úřadů.

Čís. 14102.

Nejde-li o rozhodnutí o útratách sporu jako takových podle § 114 odst. 2 konk. ř., nýbrž o rozhodnutí o pořadí útratové pohledávky podle §§ 112 a 113 odst. 1 a 114 odst. 1 konk. ř., nelze použití ustanovení § 528 c. ř. s. o nepřipustnosti rekursu proti rozhodnutí druhé stolice v otázce útrat.

Věřitel podstaty se může vzdáti přednostního pořadí a spokojiti se s pořadím konkursních pohledávek.

Přihlášením podle § 104 konk. ř. nelze uplatniti s účinky a s následky § 112 odst. 1 posl. věta a § 108 odst. 1 konk. ř. pohledávku, která do vyhlášení konkursu ještě nevznikla.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1935, Rv II 175/33.)

Žalobkyně, jež podala na manžele R. L. a H. L. žalobu na náhradu škody, přihlásila v konkursním řízení pozůstalosti po zatím zemřelé H. L. dne 23. ledna 1932 svoji pohledávku v obmezené výši 4.315 Kč

a útraty dosavadního sporu ve výši 2.431 Kč 65 h. Správce úpadkové podstaty žalovaný popřel tyto pohledávky a žalobkyně proto navrhla proti němu pokračování v přerušném řízení s eventuálním žalobním návrhem, by uznáno bylo právem, že žalovaný je povinen její přihlášenou pohledávku ve výši 4.315 Kč považovati v III. třídě konkursních věřitelů za likvidní a zaplatiti jí útraty sporu. **P r v ý s o u d** vyhověl žalobě a uznal právem mimo jiné též, že žalovaný správce konkursní podstaty je povinen zaplatiti žalobkyni útraty dřívějšího sporu stanovené rozsudkem ve výši 2.431 Kč 65 h, a další útraty jako pohledávku za podstatou. K odvolání žalovaného uznal **o d v o l a c í s o u d** právem, že úratová pohledávka 2.431 Kč 65 h je proti žalovanému po právu jako pohledávka úpadková a že jí přísluší pořadí v třetí třídě konkursních věřitelů, mimo jiné z těchto **d ů v o d ů**: Právem se odvolatel brání prisouzení částky 2.431 Kč 65 h jako pohledávky za podstatou. V určovacím sporu podle § 112 konk. ř. nesmí žalobce ani opřít svůj žalobní návrh o jiný právní důvod, než který byl uveden v přihlášce a při zkušebním roku, ani požadovati vyšší částku, než tam uvedl. Žalobkyně přihlásila v konkursu kromě své pohledávky na náhradu škody též pohledávku na útraty sporu do přerušení řízení konkursem částkou 2.431 Kč 65 h jako prostou pohledávku úpadkovou v III. třídě konkursních věřitelů a jestliže nyní ve sporu požaduje tuto částku jako pohledávku za podstatou podle § 49 konk. ř., požaduje zaplacení ve větší míře, i z jiného právního důvodu. Nesejde na tom, že podle zákona pouze útraty sporu prisouzené přede dnem vyhlášení konkursu jsou úratami úpadkovými, neboť věřitel podstaty, jehož pohledávka by musela býti především zaplacena z konkursní podstaty podle § 50 odst. 1 konk. ř., může se zajisté spokojiti se zaplacením své pohledávky v horším pořadí a menší částkou, než by mu podle práva příslušelo. Rozhodla-li se žalobkyně, že část útrat sporu až do vyhlášení konkursního řízení bude požadovati jen jako konkursní pohledávku v III. třídě věřitelské, nemůže své rozhodnutí změnit ve zjišťovacím sporu podle § 112 konk. ř., i když tato její pohledávka vznikla teprve prisouzením útrat v tomto sporu.

N e j v ý š š í s o u d vyhověl dovolání žalobkyně a obnovil ve výroku týkajícím se útrat 2.431 Kč 65 h rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y :

Nejde o rekurs proti výroku druhé stolice o úratách, nýbrž o výrok ve věci hlavní, an odvolací soud rozhodl a zjistil, že úratové pohledávce 2.341 Kč 65 h přísluší pořadí pohledávky III. třídy konkursních věřitelů. Rozhodl tedy o pořadí pohledávky podle §§ 112 a 113 odstavec 1 a 114 odstavec 1 konk. ř. čís. 64/31 sb. z. a n. a nikoliv o úratách sporu jako takových podle § 114 odstavec 2 konk. ř., a jest proto lhostejno, z jakého právního důvodu pohledávka vznikla. Nevztahuje se proto ustanovení § 528 c. ř. s. na souzený případ. Úratová pohledávka 2.341 Kč 65 h jest pohledávkou za podstatou podle § 114 odst. 2 konk. ř. a § 115 zák. čís. 64/31 sb. z. a n., což odpovídá i rozhodnutí čís. 10.024 a plenárnímu rozhodnutí čís. 7392 sb. n. s. o době vzniku nároku na náhradu útrat. Věřitel podstaty (§ 49 konk. ř.) může se vzdáti přednostního pořadí a spokojiti se s pořadím konkursních pohledávek (§§ 54 a 56 konk. ř.),

neboť, může-li se vzdáti pohledávky (§ 1444 obč. zák.) může se spokojiti i s každým pořadím, an tím nikomu nezpůsobí újmu a konk. řád to nutícím pravidlem nezakazuje, nýbrž ponechává věřiteli podstaty na vůli podle § 126 odstavec 3 konk. ř., zda a jak chce svou pohledávku uplatňovati a vymáhati. Než o to nejde. Otázka jest jiná: zda lze s účinkem a s následky § 112 odstavec 1 poslední věta a § 108 konk. ř. odstavec 1 uplatňovati přihlášením podle § 104 odst. 1 konk. ř. pohledávku, která do vyhlášení konkursu ještě nevznikla. Taková přihláška nemá účinnosti a oněch následků. Neboť přihlášeny mohou býti s onou účinností (srov. i § 10 konk. ř.) a s oněmi následky podle § 104 konk. ř. jen pohledávky konkursních věřitelů, to jest pohledávky, které podle § 3 odstavec 3 konk. ř. v den prohlášení konkursu osobním věřitelům proti úpadci vzešly. Pohledávky vzniknuvší po vyhlášení konkursu nejsou tedy konkursními pohledávkami, leč by byly konkursním řádem za ně prohlášeny, jak tomu jest v případě § 23 odstavec 2, § 27 odstavec 2 a 3, § 44 odstavec 2 konk. ř. a pod., a nelze ani tyto pohledávky s onou účinností přihlásiti před jejich vznikem, ježto nevzniklé pohledávky nelze ani co do jejich pravosti, ani co do pořadí přezkoumati.

Čís. 14103.

Zákonným předpokladem příslušnosti osoby ke skupině § 1 čís. 6 a) zák. čís. 26/29 Sb. z. a n. není, aby osoba ta konala vyšší služby, zejména aby to byly úkony, jež konají zaměstnanci s titulem »úředníka«, nebo by se zaměstnávala pracemi převážně duševními.

Nevyžaduje se školní vzdělání nebo dokonce odborné vzdělání a nezáleží ani na tom, že zaměstnanec není čtení a psaní znalý. K odbornému dozírání stačí odborné znalosti nabyté zkušeností po stránce technické a hospodářské dlouhým zabýváním se pracemi, na něž zaměstnanec nyní dozírá. Občasná manuální práce nezbavuje kvalifikace § 6 a) zák. čís. 26/29 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1935, Rv II 750/34.)

Žalobce domáhá se náhrady škody (placení renty) na žalovaném proto, že nebyl přihlášen k pensijnímu pojištění, ač byl zaměstnancem podle § 1 čís. 6 a) zákona ze dne 21. února 1929 čís. 26 sb. z. a n., a ztratil tak vůči nositeli pojištění nárok na pensijní důchod. Žalobní nárok byl uznán soudy všech tří stolic důvodem po právu, nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Jde s hlediska dovolacího důvodu § 503 čís. 4 c. ř. s. jen o to, zda žalobce patří ke skupině osob uvedených v § 1 čís. 6 a) zákona ze dne 21. února 1929 čís. 26 sb. z. a n., podléhajících pensijnímu pojištění. Jest to otázka právní. Zákonným předpokladem příslušnosti osoby ke skupině § 1 čís. 6 a) zákona čís. 26/29 sb. z. a n. není, aby osoba ta konala vyšší služby, zejména, by to byly úkony, jež konají zaměstnanci s titulem »úředníka«, ani by se zaměstnávala pracemi převážně duševními. Prvá okolnost byla předpokladem nuceného pensijního pojištění